

[Aksel Møller.]

balancepunkt, den søger. Det er ikke således, at den med eet halverer kreditgivningen her i landet, det er således, at den skridt for skridt strammer kreditten og undervejs har fuld mulighed for at følge virkningerne på samfundets økonomiske liv. Men den højtærede minister synes i dag — og det skyldes vel også forestillingen om, hvad der kan ske først i september —, at det er så rart at fremstille det, som om dette er galmandsværk, hvad han udmærket vel ved at det ikke er.

Jeg har til slut kun den bemærkning, at det forslag til dagsorden, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet, vil mit parti stemme imod. Begrundelse er dog vist ganske overflødig.

Bertel Dahlgaard: Jeg tror ikke, der kan presses ret meget mere ud af det pindehugeri, som foregår her i denne sene natte-time, hvor man taler om, at den ene har sagt det ved den lejlighed og den anden har sagt det ved en anden lejlighed, at den ene havde ret i det, han sagde, eller den anden havde ret i det, han sagde dengang. Det er fuldkommen ligegyldigt. Det, det drejer sig om her, er, hvad der nu skal ske — det er her, der skal danses nu.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at jeg venter på at se, hvad forhandlingerne i udvalget egentlig vil bringe. Der er noget besynderligt i hele situationen. Man synes stadig at tale her i tinget som under indtryk af, at det er inden et nært forestående valg, disse forhandlinger foregår. Men et valg, hvad er det for noget? Et valg vil formentlig sige, at vælgerne skal vælge mellem forskellige muligheder. Men så må de også vide, hvilke muligheder de skal vælge imellem. Derfor er det, jeg har tilladt mig at redegøre for, hvilken linie mit parti er tilhænger af at vi skal følge i den kommende tid. Men vi må også have at vide, hvad de andre partier vil. Man kan da ikke gå ud til vælgerne og sige: I skal vælge — uden samtidig at sige, hvad de skal vælge imellem. Det går ikke.

Jeg tror, forklaringen på det, der foregår her i aften, den egentlige sandhed, er den, at de mægtige kapitalinvesteringer på det militære område, som skal finde sted samtidig med saneringen af det store valutaunderskud, simpelthen slår bunden ud af den økonomiske politik for de herrer til begge sider. Det er belastningen finansielt, det er belastningen valutamæssigt, men det tør man ikke sige. Jeg vil dog indtil videre betvivle, at de tre største partier her i salen mener i nat eller

eventuelt i morgen at kunne vedtage militære udgifter til 350 mill. kr., hvorefter rigsdagen skal gå ud til vælgerne med denne regning uden at fortælle, hvem der skal betale den. Det tror jeg ikke på, og foreløbig afventer jeg udviklingen — der må vel komme svar på nattens gåder.

Aksel Larsen: Ja, en af de nattens gåder, der må komme svar på, er den, som er opstået ved replikvekslingen mellem den højtærede handelsminister og mig. Jeg vil nu mene, sagen ligger sådan, at regeringen vil have gennemført sit forslag om importbegrænsning. Det er muligt, det ligger sådan, men det er formodentlig ikke regeringen, der bestemmer, om det bliver gennemført. Såvidt jeg ved, har regeringen ikke flertal hverken i denne eller i den anden sal. Det drejer sig om et forslag til rigsdagsbeslutning. Lad os så få ren besked. Er stillingen sådan, som jeg har opfattet den, eller som man må opfatte den efter finansministerens udtalelser? Ligger det sådan, at uanset hvordan det går med alle regeringens øvrige forslag, så ønsker regeringen, inden statsministeren oplæser det kongelige åbne brev, han går med i lommen, brevet om udskrivning af valg, gennemført forslagene om forøgede militærudgifter? Eller ligger det sådan, som finansministeren nu har fremstillet det, at regeringen som betingelse for at gennemføre forslaget om forøgede militærudgifter også vil have gennemført importregulering? Skal disse to ting kædes sammen? Ikke fordi det spiller nogen særlig rolle for os, vi er ikke til at tale med om de militære udgifter. Men det ville dog være rart at få klarhed på denne nattens gåde.

Iøvrigt må jeg sige til den højtærede handelsminister, at var hans fremsættelse tale i går ikke altfor tilfredsstillende, ikke altfor saglig i sit indhold, ikke altfor udtømmende, så var hans replikker i dag mere end utilladelig tyndbenede selv for en handelsminister i den stilling, han befinder sig i, nemlig i en regering, hvis statsminister som sagt har det kongelige åbne brev i lommen. Det er naturligvis let at forsøge at klare sig uden om en hel del af de af mig rejste problemer med nogle bemærkninger, der ved stor velvilje fra hans partifællers side kan blive opfattet som vittigheder og få det fornødne akkompagnement i form af partifællernes latter, men det er ikke en måde at klare sig på i en diskussion i folketinget.

Ministeren var meget utilfreds med, at jeg havde talt om forskellige problemer, blandt andet Korea. Ministeren må undskyldte, men regeringen har selv erklæret, at konflikten